

Днесъ нали й света недѣля,
 Що си на чешма излѣзла
 Кирливи ризи да перешъ?“
 — „Азъ имамъ сина като тебъ,
 И стана деветъ години
 Какъ е отъ дома излѣзълъ,
 Днесъ му се жени булчето,
 Жалъ ми въ село да бжда.“
 Стоянъ си въ село влизаше
 И се на сватба отбива,
 На край трапеза поседна,
 Почнаха кръсть*) да събиратъ.
 Нали е Стоянъ младъ войникъ,
 Че той си пари нѣмаше,
 И той си прѣстенъ извади,
 Прѣстена, бре, вѣнчалния,
 На булка кръста събрали,
 Кога сж кръста събрали,
 На младо булче поднели,
 Булче си кръста приема,
 Приема и преброява.
 Кат' си прѣстена намѣри,
 Бикнала и заплакала:
 Какво си чудо направихъ,
 Деветъ съмъ годинъ чакала
 И още деветъ да чакахъ...
 И си нанавънъ излѣзла,
 И при трапеза отиде.
 Редомъ трапеза гледала,
 Накрай Стояна видѣла.
 При Стояна си отиде,
 Три му поклона направи
 И си се викомъ провикна:
 — „Ой ми ва вази сватбари,
 Сватбари, нови кумове,
 Сватбата Иванчовата,
 Булката Стоянчовата.“

*) кръсть = събирането пари въ чаша за невѣстата.